

ANUL 63

Seria II-a

Nr. 710

Miercuri

2 august 1961

8 pagini - 15 bani

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Un strălucit document

al marxism-leninismului creator

Proiectul de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 30 (Agerpres). = TASS transmite :

La 30 iulie „Pravda”, organ al C.C. al P.C.U.S., a publicat proiectul de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Proiectul de Program a fost aprobat în unanimitate de Plenara din iunie a C.C. al P.C.U.S. În conformitate cu hotărârea Plenarei, proiectul de Program este prezentat tuturor comunistilor, tuturor oamenilor muncii din U.R.S.S. pentru o largă dezbateră. Rezultatele dezbaterii vor fi luate în considerare în cursul examinării definitive a proiectului de Program.

Noul proiect de Program al partidului va fi prezentat spre examinare și aprobare celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care se va deschide la 17 octombrie 1961.

Proiectul noului Program al P.C.U.S. este alcătuit dintr-o introducere și două părți. Prima parte este intitulată „TRECEREA DE LA CAPITALISM LA COMUNISM - CALEA DEZVOLTĂRII OMENIRII”, cea de-a doua = „SARCINILE PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE ÎN CONSTRUIREA SOCIETĂȚII COMUNISTE”.

Prima parte a proiectului de Program cuprinde 8 capitole : Inevitabilitatea istorică a trecerii de la capitalism la socialism ; importanța istorico-mondială a Revoluției din Octombrie și a victoriei socialismului în U.R.S.S. ; sistemul mondial socialist ; criza capitalismului mondial ; mișcarea revoluționară internațională a clasei muncitoare ; mișcarea de eliberare națională ; lupta împotriva ideologiei burgheze și reformiste ; coexistența pașnică și lupta pentru pacea generală.

Partea a doua a proiectului de Program al P.C.U.S. cuprinde 7 capitole și o introducere „Comunismul - viitorul luminos al întregii omeniri”.

Primul capitol este intitulat „Sarcinile partidului în domeniul construcției economice, al creării și dezvoltării bazei tehnico-materiale a comunismului”. Acest capitol cuprinde trei subcapitole : dezvoltarea industriei, rolul ei în crearea forțelor de producție ale comunismului ; dezvoltarea agriculturii și a relațiilor sociale la sate ; conducerea economiei naționale și planificarea.

Al doilea capitol este intitulat „Sarcinile partidului în domeniul ridicării bunăstării materiale a poporului”.

Cel de-al treilea capitol al părții a doua a proiectului de Program este intitulat „Sarcinile partidului în domeniul construcției de stat și al dezvoltării continue a democrației socialiste”.

Acest capitol cuprinde trei subcapitole : Societatea și dezvoltarea principiilor democratice ale conducerii de stat ; creșterea continuă a rolului organizațiilor obștești. Statul și comunismul ; întărirea forțelor armate și a capacității de apărare a Uniunii Sovietice.

Capitolul patru este intitulat „Sarcinile partidului în domeniul relațiilor între națiuni”.

„Sarcinile partidului în domeniul ideologiei, educației, învățămîntului, științei și culturii” sînt expuse în cel de-al cincilea capitol care cuprinde patru subcapitole ce stabilesc : sarcinile în domeniul educării conștiinței comuniste ; în domeniul învățămîntului public ; în domeniul științei ; în domeniul construcției culturale, al literaturii și artei.

Capitolul șase este intitulat „Construirea comunismului în U.R.S.S. și colaborarea dintre țările socialiste”.

Capitolul șapte este intitulat „Partidul în perioada construcției desfășurate a comunismului”.

La sosire, în gara Kiev

(Telefoto TASS-Agerpres)

ÎN OSPETE LA CEI MAI BUNI ȘI MAI APROPIAȚI PRIETENI AI POPORULUI NOSTRU

Acum cîteva zile, delegația de partid și guvernamentală a R.P. Romine, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a plecat într-o vizită de prietenie în marea țară a constructorilor comunismului - Uniunea Sovietică.

Peste tot pe unde au trecut pe pămîntul sovietic, solii poporului nostru au fost întîmpinați cu dragoste și prietenie. Căldura puternică, revărsată din adîncul unui suflet mare de prieten cum este poporul sovietic, s-a făcut simțită în urările de bun venit scrise pe uriașele pancarte din gara sovietică de frontieră Ungheni sau gara Kiev din Moscova, în aclamațiile furtunoase cu care au întîmpinat moscoviții pe solii poporului nostru, în cuvîntarea rostită de tovarășul N. S. Hrușciov.

„Bun venit, dragi prieteni din Republica Populară Romînă!”, „Salut fierbinte solilor poporului romîn!”, „Salut frătesc oamenilor muncii din Republica Populară Romînă care construiesc socialismul!”, iată doar cîteva din urările fierbinți cu care au fost întîmpinați pe pămîntul sovietic membrii delegației de partid și guvernamentale a R.P. Romine.

★

La gara Kiev din Moscova în întîmpinarea oaspeților romîni au venit tovarășii N. S. Hrușciov, L. I. Brejnev și alți membri ai Comitetului Central al P.C.U.S. și ai guvernului sovietic, precum și șefi ai reprezentanțelor diplomatice acreditate în Uniunea Sovietică, membri ai ambasadelor, ziaristi sovietici și străini. Sosirea în gară a trenului special prilejuiește clipe emoționante. Tovarășii N. S. Hrușciov și Gheorghe Gheorghiu-Dej se îmbrățișează. Ovațiile miilor de moscoviți, prezenți la această solemnitate, nu mai conținesc. Este o manifestare entuziastă a prieteniei trainice și frățești dintre popoarele sovietic și romîn.

Tovarășul N. S. Hrușciov adresează solilor poporului romîn un salut fierbinte în numele Comitetului Central al Partidului Comunist al

Uniunii Sovietice, al Prezidiului Sovietului Suprem și al Consiliului de Miniștri, în numele întregului popor sovietic. „Oamenii sovietici - a spus tovarășul N. S. Hrușciov în cuvîntarea sa - întîmpină cu dragoste pe solii poporului frate romîn, care, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, pășește cu încredere pe calea socialismului. În poporul sovietic, a spus în continuare N. S. Hrușciov, oamenii muncii din Romînia socialistă au un prieten de nădejde și un frate”.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în cuvîntul de răspuns a mulțumit Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și guvernului sovietic pentru invitarea delegației de partid și guvernamentale a Republicii Populare Romine de a vizita Uniunea Sovietică, pentru primirea atît de caldă pe care au făcut-o oaspeților romîni poporul sovietic. „Poporul nostru - a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej - urmărește cu admirație succesele epocale pe care le obține poporul sovietic sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Comitetului său Central în frunte cu iubitul nostru tovarăș și prieten Nikita Sergheevici Hrușciov, a cărui activitate prodigioasă - pusă în slujba cauzei comunismului și păcii - i-a cîștigat în întreaga lume un înalt prestigiu, stîm și dragostea celor ce muncesc. Victoriile repurtate de poporul sovietic în crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, în dezvoltarea giganticei forțe economice a statului sovietic și în fărîmarea unei vieți de înaltă bunăstare materială și spirituală pentru poporul sovietic, excepționalele realizări tehnico-științifice ale U.R.S.S. constituie un puternic factor mobilizator în lupta oamenilor muncii de pretutindeni, exercită o înrîurire profundă asupra întregii dezvoltări contemporane”.

★

În ziua de 31 iulie delegația de partid și guvernamentală a Repu-

blicii Populare Romine a făcut o vizită la Kremlin tovarășului N. S. Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Între tovarășii N. S. Hrușciov și membrii delegației de partid și guvernamentale a Republicii Populare Romine, a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, frățească.

Tot în aceeași zi solii poporului romîn au făcut o vizită la Kremlin, tovarășului L. I. Brejnev, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

★

Ziua de 1 august a prilejuit noi manifestări emoționante ale prieteniei romîno-sovietice. În această zi, delegația de partid și guvernamentală a R.P. Romine a vizitat Mausoleul V. I. Lenin - I. V. Stalin unde a depus o coroană de flori. Membrii delegației au luat apoi parte la dejunul oferit în palatul Kremlinului de Comitetul Central al P.C.U.S. și de guvernul sovietic. Cu prilejul dejunului au rostit cuvîntări tovarășii N. S. Hrușciov și Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În cursul după-amiezii, solii poporului nostru au vizitat uzina de rulmenți Nr. 1 din Moscova, unde colectivul de multe mii de muncitori, tehnicieni și ingineri a întîmpinat pe înalții oaspeți cu deosebită căldură.

Tot în ziua de 1 august, în palatul Kremlinului au început convorbirile între delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romine și conducătorii ai P.C.U.S. și ai guvernul sovietic.

★

Vizita de prietenie a delegației de partid și guvernamentală a R. P. Romine în Uniunea Sovietică, va contribui, fără îndoială, la întărirea continuă a prieteniei și colaborării frățești dintre popoarele romîn și sovietic, va sluji intereselor păcii și socialismului

Dansuri în imbinarea generațiilor

— Unde-i pot găsi pe membrii echipei de dansuri? — l-am întrebat zilele trecute pe tovarășul Alexandru Iliuță, directorul căminului cultural din Dăbuleni.

— Sînt acum în vilele celor trei gospodării colective. Că au ieșit de cu zori toți colectivisții la stropitul viilor.

— Dar disează?

— Disează, o să-i găsiți pe toți la cămin... la stropitul viei.

Pentru o clipă am crezut că directorul căminului are poită de glumă. Dar omul m-a lămurit încâtă despre ce era vorba: cei 88 de membri ai echipei de dansuri erau chemați seara la cămin să repete scena stropitului viei din dansul lor cu temă.

LA ÎNCEPUT, DOAR UN COR

Acum câteva zile, oamenii au aflat vestea cea mare. Le-a venit adresă de la secția de învățămînt și cultură a raionului Corabia: echipa lor de dansuri s-a calificat în finala celui de al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori. Ce e drept, nu e pentru prima oară cînd artiștii amatori din Dăbuleni se vor duce la București să reprezinte regiunea Oltenia în finala unui concurs artistic. La cel de al III-lea concurs, corul lor a luat premiul II pe țară. La concursul al IV-lea, același cor s-a clasat pe locul III. Se mîndreau cu corul lor locuitorii acestei comune din cîmpia Dunării. Și nu numai ei. Se mîndrea și secția raională de învățămînt și cultură, și secția de învățămînt și cultură a comitetului executiv al sfatului popular regional. De cite ori întreba cineva despre activitatea artistică din Dăbuleni, răspunsul era mereu același:

— La Dăbuleni? Păi au acolo un cor care face cinste întregii regiuni.

Dar de ce numai un cor? Oare locuitorilor din Dăbuleni nu le plăcea decît să cînte? Că lucrurile nu stăteau de loc așa, au dovedit-o oamenii acum trei ani, cînd s-a pus cu tărie problema organizării unei activități artistice multilaterale. Au luat atunci ființă, pe lângă cor, o brigadă artistică de agitație, un tatal și o echipă de teatru. Programele artistice ce se prezentau pe scena noului sediu al căminului cultural erau tot mai bogate, tot mai atrăgătoare. Lipseau, însă, din aceste programe, dansurile. Iar colectivisții din Dăbuleni nu se puteau împăca cu această stare de lucruri. În primăvara anului 1959 mai mulți flăcăi din sat au mers la învățătorul Ștefan Petrescu, venit din altă comună, unde, după cum aflaseră ei, instruiseră o bună echipă de dansuri.

— De ce să nu înființăm și la noi în Dăbuleni o echipă de dansuri? — l-au întrebat ei.

Învățătorul nu s-a lăsat mult rugat. Și așa a luat ființă mezină formațiilor artistice din Dăbuleni: echipa de dansuri.

MEZINUL A PRINS ARIPI

La început veneau la repetiții cinci perechi de tineri dansatori.

— Cam puțin! — spuneau unii.

— Pentru început ajung și atîția! — răspundea instructorul formației de dansuri.

Învățătorul vroia să pregătească ou ei o suită de dansuri oltenesci. Se gîndea să aducă pe scenă cîteva dansuri vechi, specific locale.

— Dar cum? Că dansurile astea s-au cam uitat, iar la hora satului nu se mai joacă.

— Le mai știu bătrînii. Să-i rugăm pe ei să ni le arate.

La început bătrînii s-au lăsat cam greu. Dar pînă la urmă tot au venit la cămin. Iar cel mai inimos s-a dovedit tocmai cel mai în vîrstă dintre ei, moș Ștefan Turlacu.

— Adică, de ce să joace numai tinerii pe scenă? — se întreba moșul. — Parcă noi,ăștia mai copii, n-am fi în stare?

Și iată că o nouă formație de dansuri a luat ființă în Dăbuleni... echipa vîrstnicilor. Iar după scurtă vreme li s-a alăturat una: echipa de dansuri a copiilor, condusă de învățătorul Ștefan Bănuț.

Într-o seară, președintele sfatului popular comunal a venit să asiste la repetițiile celor trei echipe.

Într-o sală jucau vîrstnicii, în alta tinerii, în alta copiii.

— De ce n-ar juca toți laolaltă? — a propus atunci președintele sfatului.

Ideea a suris celor doi instructori. După o vreme, afișe mari îi invitau pe locuitorii din Dăbuleni, comună complet colectivizată, la primul spectacol al ansamblului de dansuri, din care făceau parte pe atunci 52 de dansatori de toate vîrstele.

ȘI ACUM, LA FINALĂ!

Ideea pregătirii unui dans cu temă îi preocupă de mult pe cei doi instructori. Dar ce temă să aleagă?

— Priviți în jurul vostru! — i-a sfătuit atunci secretarul comitetului comunal de partid. — Stați de vorbă cu președinții gospodăriilor colective (N.R. — în Dăbuleni, comună complet colectivizată, există trei gospodării agricole colective), interesați-vă de problemele care îi preocupă pe colectivisți și o să vedeți că nu mai duceți lipsă de teme.

Și chiar așa a fost. Viața din gospodăriile colective le-a inspirat instructorilor tema dansului lor. Una din preocupările de căpetenie ale colectivisților este viticultura. Viile, cultivate pe suprafețe mari, pe terenuri nisipoase, aduc venituri însemnate gospodăriilor colective.

...Și așa s-a născut ideea pregătirii unui dans care să aducă pe scenă aspecte din munca de zi cu zi a colectivisților. Libretul dansului „Din primăvară și pînă în toamnă în via gospodăriei” a fost scris de învățătorul Ștefan Petrescu. El s-a străduit ca tema să fie prezentă de-a lungul întregului dans și să nu constituie doar un simplu pretext pentru prezentarea unei obișnuite suite de jocuri populare.

Timp de 14 minute, cit durează întregul dans, sînt prezentate, prin mijloace specifice coregrafiei, toate lucrările din vie, de la săpat și pînă la cules. În același timp pe scenă se perindă mai multe generații. Moș Ștefan Turlacu joacă alături de fiul lui, Stan, și de doi nepoți, Jana și Ștefan. Alt bătrîn, moș Mihalache Cebuc, face pereche cu soră-sa, Maria Glăvan, în vîrstă de peste 60 de ani și mai are în echipă două nepoate, pe Eugenia, care joacă împreună cu tineretele din sat, și pe Elena din „grupa” pionierilor.

De la o fază de concurs la alta, dansul cu temă al colectivisților din Dăbuleni a dobîndit succese tot mai mari. Înzestrații dansatori și-au croit drumul spre finală.

Tot mai puternic răsneau strigăturile lor:

„Uite briul
Trecu riul”...

Și, într-adevăr, briurile și rustemurile lor au trecut riuri, au trecut dealuri și văi, ducînd tot mai departe faima dansului oltenesc.

Au fost pînă acum de două ori la București. Se vor mai duce o dată. Li așteaptă finala.

TRAIAN LALESCU

Cititori ai bibliotecii comunale din Lunca, regiunea Crișana, cercetînd noile cărți sosite la bibliotecă.

Numeroși fii de colectivisți din comuna Topolovățul Mare, raionul Lugoj, învață să cînte la acordeon și instrumente de alamă pentru fanfare. În fotografie: aspect de la una din repetiții.

CU FAȚA SPRE VIITOR

Poposind la Arduș, raionul Satu Mare, comuna te întîmpină cu întînderile mînoase, înfloritoare ale gospodăriei colective, cu multe case noi ale colectivisților, cu o vie circulație de biciclete și motociclete. E oraș, e sat? E sat, în întregime colectivizat.

Fără îndoială că viața nouă a ardușenilor se datorește în primul rînd muncii în colectiv către care i-a îndrumat partidul. Ei își dau seama însă că nu au făcut încă tot ce este cu putință pentru înflorirea colectivei lor, că pot să smulgă pămîntului roade și mai bogate.

Tocmai despre aceasta s-a adus vorba, într-o seară, la căminul cultural din Arduș. Pe la ora prînzului, satul a fost împinzit cu afișe care anunțau că la cămin se va desfășura o seară culturală intitulată „Cu fața spre viitor”. Inițiativa căminului stîrnise interesul oamenilor, nu numai în privința subiectului anunțat, ci și pentru că urma să vorbească inginerul agronom al gospodăriei, tovarășa Elena Decuseară.

...Și inițiativa s-a dovedit folositoare. Expunerea inginerului agronom a înfățișat principalele căi de întărire economică-organizatorică a gospodăriei din Arduș, pentru ca în viitorul apropiat toate resursele naturale și economice ale colectivei să fie pe deplin întrebuintate.

Cu multă atenție au fost urmărite de colectivisți cele spuse de inginerul agronom cu privire la o regulă foarte importantă, subliniată în Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la recenta plenară a C.C. al P.M.R.: să se respecte densitatea cuvenită a plantelor la semănat. În cuvîntul unor colectivisți, care au vorbit pe marginea expunerii, au fost scoase la iveală unele practici păgubitoare care se mai manifestă încă la lucrările de rîrire a plantelor.

— Nu putem vorbi de viitor — a observat colectivistul Ioan Joldes — fără să ne despărțim de-a binelea de rămășițele unor deprinderi vechi. Am să amintesc aci rîritul porumbului cu sapa „pe coadă” cu care se mai îndeletnesc unii dintre noi, și care face să scadă prea mult desimea plantelor

la hectar și deci producția pe întreaga gospodărie.

Pregătind manifestarea, activisții culturali din Arduș au făcut o experiență instructivă. Pentru întia oară în jurul uneia și aceleiași teme, s-au înmănușat forme diferite de prezentare. Expunerea inginerului și discuțiile susținute de colectivisți au fost însoțite de recenziile broșurii „Să cunoaștem solul pe care-l lucrăm” și de prezentarea (pe baza unei scurte expuneri) a filmului documentar „Prășitul mecanic” care a contribuit de asemenea la sublinierea unei laturi a dezvoltării viitoare a gospodăriei: mecanizarea crescîndă a lucrărilor agricole.

Rămîne ca de acum înainte seara tematică să-și ocupe locul cuvenit în ansamblul formelor de activitate folosite de căminul cultural din Arduș pentru sprijinirea producției în gospodăria colectivă.

Pe panoul intitulat „Pentru ce luptă gospodăria agricolă colectivă în anul 1961” și așezat în fața sediului colectivei găsești consemnate multe cifre care oglindesc perspectivele de dezvoltare ale gospodăriei. Un obiectiv principal îl constituie creșterea efectivului de animale la suta de hectare, astfel ca să revină cîte 34 bovine, din care 9,5 capete vaci de lapte, 60 oi, 18 porci și 205 păsări...

Activisții culturali din comună au căutat diverse formule pentru a cuprinde, în manifestările lor culturale, problemele sectorului zootehnic al gospodăriei, în plină dezvoltare. Crescătorii de animale, însă, au arătat că munca lor nu le permite să ajungă seara, la timp, la căminul cultural, și au propus activisților culturali să vină dinșii în mijlocul lor. Ceea ce s-a și întîmplat. Într-o zi, la grajdurile gospodăriei, un mare afiș anunța o manifestare interesantă pentru crescătorii de animale, un „Jurnal vorbit”.

La ora anunțată, crescătorii de animale au fost cu toții prezenți. Temele despre care avea să se vorbească îi interesau pe toți. S-au așezat roată, care cum a putut, afară, în fața grajdului. Activisții culturali au adus cu ei harta politică a lumii și un frumos fotomontaj. Ascultau toți, foarte atenți despre evenimentele recente petrecute în lume, despre zborul primului cosmonaut sovietic.

Apoi doctorul Ștefan Giuroescu și inginerul zootehnist Dragoș Moruz, au început să le vorbească despre îngrijirea și hrănirea rațională a animalelor. Dochia Glodeanu sau Iosif Varga, îngrijitori la ferma de tineret bovin, Paul Seren sau Vasile Tripon, de la ferma de vaci de lapte, Ion Cromer, îngrijitor la porci, toți frumtași în muncă, au aflat lucruri interesante. Toți cei aproape 40 de asistenți au învățat cîte ceva. Inginerul a vorbit despre creșterea animalelor, subliniind importanța respectării cantității de furaje pentru fiecare vită în parte și a hrănirii la timp, pășunatului rațional, curățeniei grajdului etc., pentru mărirea productivității animalelor.

„Jurnalul vorbit” organizat la grajdurile gospodăriei colective din Arduș s-a bucurat de mult succes. Activisții culturali le-au promis crescătorilor de animale că vor mai organiza astfel de manifestări, deoarece oamenii sînt interesați să audieze, în timpul lor liber, asemenea interesante expuneri.

T. GHEORGHIU
și ȘERBAN RĂDULESCU

Recenta Hotărîre a partidului și guvernului a fost primită cu bucurie legitimă de oamenii muncii din țara noastră. Vitrinele magazinelor cu lista noilor prețuri au devenit în aceste zile obiectul atenției generale.

PE CALEA UNEI VIETI TOT MAI ÎMBELȘUGATE

Săptămîna trecută, presa a publicat Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privind creșterea salariilor muncitorilor, cadrelor didactice și medico-sanitare, altor cadre de specialitate și personalului administrativ, precum și reducerea prețurilor de vinzare cu amănuntul la unele bunuri de consum și a unor tarife. Primită cu bucurie de întregul nostru popor, această Hotărîre constituie o nouă și grăitoare dovadă a grijii permanente a partidului și guvernului nostru pentru continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Noile măsuri, analizate și hotărîte în ședința Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 27 iulie a.c., fac parte integrantă din hotărîrile elaborate de cel de al III-lea Congres al partidului, privind creșterea salariului real al oamenilor muncii, pînă în anul 1965, cu 40-45 la sută față de nivelul din a doua jumătate a anului 1959, prin sporirea salariilor nominale și reducerea treptată a prețurilor de desfacere a mărfurilor de consum.

Mulțumim din inimă partidului

An de an noi, profesorii și învățătorii, simțim grija părintească pe care partidul și statul nostru o poartă cadrelor didactice ca și tuturor oamenilor muncii. Nenumărate măsuri se iau pentru ca atît elevii cît și învățătorii lor să-și desfășoare activitatea în condiții cît mai bune. La noi la Brazi, elevii nici nu-și vor mai recunoaște sălile de curs la toamnă. În clasele renovate îi așteaptă un mobilier nou, modern, și un bogat material didactic. Este al doilea an cînd cei peste 350 de fii ai colectivităților de la „Unirea”, alături de sutele de mii de elevi de pe întreg cuprinsul patriei, vor învăța pe manuale primite gratuit.

În 1959, atît mie cît și soțului meu, învățător și el, ni s-au mărit salariile. Și iată că acum am ascultat cu emoție la radio, împreună cu Maria Serban, Stana Miu și alți tovarăși învățători, Hotărîrea partidului și guvernului care prevede, printre altele, ca salariile noastre să crească o dată cu cele ale altor categorii de oameni ai muncii.

Aceste măsuri demonstrează cum se înfăptuiesc hotărîrile luate de Congresul al III-lea al partidului cu privire la creșterea bunăstării poporului. Este o adevărată fericire să simți că munca ta e prețuită, să simți că te bucuri de încrederea întregului popor, să fii învățator astăzi. Cît de greu era în trecut, o știu din casa părinților mei care au fost tot învățători.

Pentru viața nouă de azi mulțumim din inimă partidului. Sintem hotărîți să răspundem acestei noi dovezi de grijă părintească, contribuind cu toate forțele noastre la creșterea unui tineret bine pregătit, însușit de dragoste fierbinte față de patrie, profund devotat măreței cauze a socialismului.

MARTA PAVEL
învățătoare, Școala de 7 ani,
comuna Brazi, regiunea Ploiești

Prin aplicarea recentelor măsuri, veniturile bănești ale salariaților și altor categorii ale populației vor crește în ultimele cinci luni ale anului 1961 cu circa 400 milioane lei, iar în 1962 cu peste 2,5 miliarde lei. Începînd cu anul 1963 — cînd măsurile arătate se vor aplica pe un an întreg în toate ramurile economiei naționale — acest spor va reprezenta aproape 5 miliarde lei față de anul 1961.

Recenta hotărîre prevede creșterea veniturilor pentru o categorie largă de oameni ai muncii, o dată cu îmbunătățirea, în continuare, a aplicării sistemului de salarizare. Astfel, salariile tarifare ale muncitorilor se vor majora, în medie, cu 10 la sută, diferențiat pe ramuri și categorii de calificare în producție, asigurîndu-se o sporire mai însemnată la categoriile inferioare de salarizare. Salariul tarifar minim pe economia națională va fi de 520 lei. Prin aplicarea acestei Hotărîri, salariile tarifare ale cadrelor didactice din învățămîntul elementar și preșcolar se vor majora în medie cu 10 la sută, ale celor din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic — în medie cu 15 la sută, ale cadrelor didactice din învățămîntul superior — în medie cu 15 la sută. Aceeași grijă o manifestă partidul și guvernul și față de cei care veghează la sănătatea oamenilor muncii. În urma acestei Hotărîri, salariile tarifare ale cadrelor medico-sanitare cu pregătire superioară, vor crește, în medie, cu 15 la sută, iar ale cadrelor sanitare medii — în medie cu 10 la sută.

Hotărîrea mai prevede, totodată, sporuri de salarii pentru personalul de specialitate din domeniul artei, culturii, justiției și din alte sectoare, pentru personalul administrativ, precum și reducerea prețurilor de vinzare cu amănuntul la unele bunuri de consum și a unor tarife.

Măsurile cuprinse în recenta Hotărîre constituie un nou și puternic imbold pentru oamenii muncii din țara noastră care, manifestîndu-și dragostea fierbinte față de partid și guvern, își intensifică eforturile în vederea îndeplinirii și depășirii planului economic de 6 ani, contribuind prin aceasta la înflorirea economică a patriei noastre și la ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Nivelul de trai al țărănilor colectiviști crește neîncetat. Tot mai mare e numărul celor ce-și cumpără aparate de radio, aragazuri și mașini de spălat rufe. În fotografie: colectivistele Elisabeta Domner și Maria Salcă din comuna Țipari, raionul Criș, cumpărîndu-și mașină de spălat rufe. Gestionarul cooperativei le dă explicații despre modul de folosire a mașinii.

TREIERIȘUL ȘI DEPOZITAREA RECOLTEI SĂ ȚINĂ PAS CU RECOLTAREA

Primind cu profundă satisfacție indicațiile recente plene a C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, oamenii muncii de pe ogoarele patriei noastre și-au sporit eforturile pentru strîngerea cît mai grabnică a recoltei, depozitarea ei în bune condiții și executarea celorlalte lucrări din perioada actuală.

Experiența unităților agricole de stat și cooperatiste, frunțase, ne-a arătat că acolo unde s-a folosit în întregime parcul de mașini și tractoare, precum și celelalte forțe existente, rezultatele au fost din cele mai bune. Astfel, în comuna Dolhasca, raionul Fălțiceni, munca este organizată astfel încît paralel cu secerișul, sнопii sînt transportați la arii, iar echipele care deservesc batozele, organizate în două schimburi, asigură funcționarea neîntreruptă a batozelor. La G.A.S. Drăgușeni din raionul Săveni, combinerii depășesc zilnic norma de lucru. O dată cu recoltatul, mecanizatorii acordă o deosebită atenție executării arăturilor de vară și însămînțării în miriște a culturilor pentru nutreț. Mecanizatorii din schimbul doi lucrează la pregătirea terenului pentru viitoare recoltă. Cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Aradul Nou, gospodăriile agricole colective deservite de această stațiune au terminat recoltarea cerealelor păioase și lucrează de zor la terminarea treieriișului. La gospodăria colectivă din Șein, regiunea Banat, întreaga recoltă de cereale păioase este adunată pe arie. Aici se treieră în fiecare zi peste 21 tone grâu, iar pe ogoarele eliberate de păioase tractoriștii execută arături adînci de vară.

Datorită eforturilor depuse de oamenii muncii din agricultură, s-a reușit ca pînă la 27 iulie a.c. să se recolteze 95 la sută din suprafața cultivată cu grâu și seară, adică cu 6 la sută mai mult față de aceeași perioadă a anului trecut. Orzul și mazărea au fost recoltate în procent de 88 și respectiv 87 la sută, iar ovăzul 38 la sută.

Din suprafețele recoltate pînă la aceeași dată, s-a treierat la grâu și seară 59 la sută, adică cu 12 la sută mai mult față de aceeași perioadă a anului trecut. La orz și mazăre treieriișul s-a executat în proporție de 84 și respectiv 57 la sută.

Deși pînă în prezent s-au secerat suprafețe însemnate, există totuși un decalaj destul de mare între suprafețele recoltate și cele treierate. În regiunea Argeș bunăoară s-a treierat abia 37 la sută din suprafața recoltată, iar în Crișana 54 la sută. Au rămas

în urmă cu treieriișul și regiunile Oltenia și Ploiești, care pînă la aceeași dată realizaseră 58 și respectiv 60 la sută.

Datorită faptului că la o serie de unități s-au semnalat unele lipsuri care au dus la întîrzierea recoltărilor, cum ar fi neamenajarea din timp a ariilor, netransportarea ritmică a sнопilor la batoză etc., este necesar să se intensifice și sprijinirea unităților agricole socialiste, pentru o mai bună organizare a muncii, cu atît mai mult cu cît timpul este prielnic executării acestor lucrări.

O dată cu executarea lucrărilor de treieriiș și transportul cerealelor la bazele de recepție, trebuie acordată toată atenția asigurării semințelor pentru producția anilor următori. În fiecare unitate să fie desemnat un responsabil care să se ocupe cu depozitarea și buna conservare a întregului fond de semințe.

În săptămîna care a trecut s-au executat arături de vară pe o suprafață de 280.000 hectare. Pînă în prezent s-au arat în total peste 700.000 hectare, ceea ce reprezintă 28 la sută din prevederi. Paralel cu pregătirea solului pentru însămînțările de toamnă, se execută și însămînțarea plantelor furajere în miriști, lucrare care s-a realizat în proporție de 54 la sută, în fruntea acțiunii situîndu-se gospodăriile agricole de stat.

În zilele acestea de la începutul lui august trebuie să fie virf de treieriiș pentru toate regiunile țării. În acest scop este necesar ca organele noastre agricole, sub îndrumarea organelor și organizațiilor de partid, să ia toate măsurile pentru funcționarea cu întreaga capacitate a tuturor mijloacelor de treierat.

În vederea asigurării bunei calități a produselor care se predau la bazele de recepție, se va acorda o deosebită atenție funcționării tuturor mijloacelor de condiționare, precum și organizării transportului cerealelor la magazii.

Pentru ca însămînțările din toamnă anului 1961 să se desfășoare în condiții bune, se vor folosi din plin toate tractoarele disponibile de la recoltări și treieriiș, pentru executarea arăturilor adînci de vară.

În următoarele zile este necesar ca toți lucrătorii de pe ogoarele patriei noastre să depună toată priceperea și capacitatea lor de muncă, pentru ca, folosind timpul prielnic, să se termine cît mai grabnic treieriișul și înmagazinarea recoltelor.

Ing. M. DUMITRIU
director în Ministerul
Agriculturii

Colectiviiștii din comuna Recaș, regiunea Banat, și-au luat angajamentul să recolteze la timp și fără pierderi. Camioanele gospodăriei transportă fără întrerupere grăul recoltat cu combinele.

Florile de pe brațul Borcei

Gospodăriile colective „Progresul” și „Prietenia romîno-coreeană”, cărora li se mai spune pe scurt „Prietenia”, reușesc peste 6.000 de hectare și întrecușulare din sat. De cîțiva ani ideea muncii în comun a biruit pe deplin în Făcăeni. Acum și cei mai frămîntați de îndoieli cîndva, spun că rău au făcut că n-au făcut pasul cu un an mai devreme. Cu alte cuvinte la unii, în bucuriile prezentului, persistă și o undă de regret. Ca la Ion și Petre Florea, al căror vis în viață a fost să-și facă o casă. Acum le contemplăm visul materializat la un an după intrarea în colectivă: casele noi, așezate una lângă alta cu fața la soare.

— Cum s-a întîmplat?

— Apăi, rezultatele gospodăriei, — spune rezumativ președintele Dimache. Rezultatele sînt nota pe care viața a dat-o gospodăriei colective. Rezultatele constituie răspunsul gospodăriei colective la întrebarea „cum va fi viața noastră?”. Procesul acesta de creștere a unei noi conștiințe l-a cuprins și pe bătrîni, cei mai greu adaptabili. Cu tinerii n-a fost o problemă. Aci plămăda e ușor de modelat. Dar cu bătrîni?... Unul ar fi moș Cămașă...

...Cămașă boarul

Cămașă, care n-a avut cămașă cît a robit la Lahovari, încasează acum pe an 12.000 lei venit, deși-l bătrîn, deși-l numai boar. Aflăm că era curios la început și nițel cam îndărătnic. Dar uite că s-a schimbat, aproape fără ca cei din jur să bage de seamă. S-au trezit într-o zi cu un alt Cămașă. Dovada transformării o avem în față. Roșu și Covrig, cea mai frumoasă pereche de plăvani din toată raza comunei (am îndrăzni să spunem că și din comunele învecinate) sînt într-un fel opera lui Cămașă boarul. Erau două stîrpituri la început, dar omul nostru a făcut din ei două animale de toată frumusețea. Din clipa cînd a luat pere-

• Cucu, îngrijitor și el de animale, dar un îngrijitor rău. Animalele îi sînt slabe, omul le brufăluiește și le dă adesea uitării. — „Nici cu vitele lui n-ar trebui să se poarte așa, dar mite cu astea, că-s ale noastre”...

Chiar așa, Ion Cucu, de ce nu i-oi fi semănînd dumneata lui moș Cămașă?

Nebănuite resurse

Coexistența celor două gospodării colective în raza aceleiași comune a născut și întreținut de asemenea ideea de întrecere. Tot ce obține „Prietenia” compară cu „Progresul” și invers. E de fapt condiția „progresului” pentru ambele gospodării. În campania de recoltare și-au propus să strîngă cerealele în 7-8 zile. Cei dinții au terminat cei de la „Progresul”. „Prietenia” are o mai bună experiență organizatorică și o oferă cu dărnicie. Ei au introdus primii la grajdul de vaci acordul pe familii, punînd ca îngrijitori și mulgători, soț și soție la un loc. Rațiunea faptului o explică președintele Dimache:

— Bărbatul îngrijește de curățenia grajdului și aduce hrana. Mulsoarea o face femeia că e mai delicată și animalele simt asta. Nu mai spun după cîtă trudă am repartizat femeile la grajd...

E de bănuat. Dar cite altele n-au fost făcute la fel de greu și au răzbătut totuși cu nebiruita forță de pătrundere a noului. Acum, și ca o consecință firească, cei de la „Prietenia” își pot îngădui să suplimenteze planul producției de lapte.

Intr-un grafic se arată: cite mărfuri industriale au fost desfăcute într-un an și cît au livrat cele două gospodării statului pe bază de contract. Balanța trage mai greu la produsele industriale. În satul de stepă arid și mizer cîndva, ați azi în magazine totul, de la sticlucă de odicolon pînă la motocicletă. Oamenii trăiesc pentru prima dată în viața lor confortabil și civilizată. Președintele a mărturisit că nu poate suferi

Grădinița sezonieră a g.a.c. din comuna Dragoș Vodă, raionul Giurgiu.

MANIFESTĂRI CULTURALE VA ÎN SPRIJINUL CONSOLIDĂRII GOSPODĂRII

Convorbirea noastră vizează activitatea căminelor culturale din raionul Giurgiu. Interlocutor: tovarășul Ion Habor, șeful secției raionale de învățămînt și cultură.

— Activiștii căminelor culturale au adus o contribuție substanțială în munca desfășurată sub conducerea organizațiilor de partid pentru construirea socialismului la sate, iar în condițiile actuale, cînd întreg raionul nostru (ca și regiunea de altfel) e colectivizat, munca cultural-educativă de masă este orientată în măsură mereu mai mare către problemele economico-organizatorice ale gospodăriilor colective — spune tovarășul Habor. — Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c. pune accentul asupra unor sarcini la a căror îndeplinire trebuie să contribuie și activiștii culturali. Atenția noastră e îndreptată spre întărirea gospodăriilor mai tinere, spre călăuzirea lor după exemplul gospodăriilor cele mai puternice din raion. Acțiunile întreprinse de căminele culturale au ca scop dezvoltarea unor sectoare puternice, sporirea producției de cereale prin ridicarea fertilității solului, utilizarea celor mai potrivite soiuri de semințe, sporirea culturilor de plante tehnice și legume etc.

— CARE SÎNT MIJLOCELE CELE MAI EFICIENTE PE CARE LE FOLOSIȚI ÎN ACEST SCOP?

— Intensificarea propagandei prin conferințe, munca cu cartea și organizarea unei variate activități la locul de muncă.

O dată înfăptuită colectivizarea în raionul nostru, cadrele didactice și de specialitate, membre ale colectivelor de conferențieri, au explicat colectivizatorilor importanța executării lucrărilor la timp, în cele mai bune condiții. La Comana, Gogoșari, Pueni și în alte comune unde colectivele de conferențieri au știut în ce direcție să-și îndrepte eforturile, rezultatele nu întîrziesc să se vadă și pe cîmp. Unul din cele mai valoroase colective, cel din comuna Băneasa, a inițiat un ciclu de conferințe pentru sprijinirea consolidării gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu”. Expunerile se bazează pe exemple locale, fiind urmate și de propuneri concrete. De exemplu, prin conferința „Folosirea rațională a îngrășămintelor naturale și artificiale” s-a creat o opinie de masă împotriva celor ce risipeau gunoii de grajd. Concret, cu cifre, de multe ori sub forma unor atractive seri de calcul, au fost expuse și temele: „Importanța mării fondului de bază”, „Dezvoltarea sectorului zootehnic, izvor de belșug”, „Sporirea producției de lapte prin hrană siloz”.

Totuși din discuțiile desfășurate la o recentă consfătuire privind activitatea culturală în sprijinul întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective, a reieșit că nu au fost folosite îndeajuns în întreg raionul conferințele, nu peste tot se aleg cele mai potrivite teme, adevărate problemelor satului și gospodă-

riei. La Stoenesti și Vlasinu se țin conferințe doar la zile festive, iar la Adunații Copăceni numai cînd se întîmplă să vină un conferențiar din București.

— AMINTEAȚI MAI ÎNAINTE DE MUNCA CU CARTEA...

— În perioada verii, cercurile de citit s-au mutat din casele de citit la brigăzile de cîmp ale gospodăriilor colective, la mare preț fiind cartea agrozootehnică. Rezultate foarte bune a obținut biblioteca din Putineii, a cărei lozincă e „Nici o familie fără cititori”. De asemenea, la Vlasinu funcționează cu succes bibliotecă volante pe brigăzi. De altfel, gustul pentru citit s-a dezvoltat vertiginos în întreg raionul. Familia obișnuitorilor cititori ai bibliotecii s-a mărit de la 9.943 de persoane în 1960 la peste 20.000 în acest an.

Vreau să mai subliniez — spune tovarășul Habor, încă înainte de a avea răgazul să-i adresăm întrebarea următoare — unele acțiuni de sprijinire directă a gospodăriilor agricole colective. La Malu, Gogoșari, Singureni și apoi în întreg raionul, s-au organizat cursuri cu participarea șefilor de brigăzi și de echipe, unde s-a predat despre modul în care se calculează ziua-muncă, acordul pe echipe și individual etc. Acestea s-au bucurat de un interes co-

Sursa de apă se află la 4 km, în brațul Borcea. Rețeaua de canale și aspersorul au adus-o pînă aici la cultura dublă de porumb siloz

chea de boi în primire, Cămașă și-a aflat rostul. — „M-am pomenit lângă animale, — zice, — și le știu felul. Dar aici alta e povestea. E bunul colectivului”. Și copleșit de încrederea arătată și-a pus în joc priceperea acumulată în cîteva zeci de ani petrecuți lângă vite. — „Cum i-ai îngrijit? Cum îi îngrijești?” Nu vorbește în terminologie științifică. Mărturisirea lui e simplă și duioasă. „Nu-i bat, îi las încet. Dacă animalul e iute, e iute de felul lui, nu-l iuțești cu ciomeagul. Pe-ai mei cînd nu pot fi cred. Să nu-i istovești, că pe urmă nu mai mîncă. Și dacă nu mîncă, ce poți să le mai ceri?”. Cu altfel de cuvinte, la fel glăsuiește și știința. Seara îi priveghează îndelung cum își mestică tainul. Acum profită de faptul că e președintele de față și cere pentru „perechea” lui de pomină, sticlucă furajeră. Ca să-l convingă îi dezvăluie faptul că boarii de la „I-a”, cît a fost el la cîmp, i-au luat tainul. „Boii tăi sînt grași, pot să mai rabdo”. — „Auzi-i dumneata, da' ce i-am îngrășat cu vînt? Ingrășăți-i și voi, că aveți cu ce. Dacă im: mai luați tainul, vă spun președintelui”. Și cum puterăți vedea, i-a și spus.

Acum e fericit. Ține animalele în salcîmiște și de cite ori îl strigă cei de la brigăre, pomeste călinei cu boulenii și mută motopompa, grea de o tonă și jumătate, unde se cere. Singurul oi, singurul om care-i stă pe suflet, e Ion

muștele, iar la grajd a introdus, pentru mulgătoare, săpunul și prosopul. Casele noi (pînă azi 400 la număr), vădesc un gust deosebit, iar școala nouă, prin mărimea și stilul ei, e o construcție îndrăznească. Ea va fi prima școală medie din Făcăeni, reflectînd pe planul culturii progresul economic al comunei. Nu-i de mirare că la jumătatea anului fiind, îi aflăm pe colectiviști cercetînd, aplecați pe planul de producție, ce posibilități sînt pentru depășirea lui. Inițiativa a fost a comuniștilor. Analiza planului e primul răspuns al colectivizatorilor după dezbaterile Raportului tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c. Au luat-o metodic și pe ramuri: Ce s-a făcut? Ce se mai poate face?

La sticlucă se poate obține pe cele 80 de hectare un spor de cinci tone la hectar; iar la floarea soarelui 300 kg. Sînt ca sigure spurile la porumb și la orez. În ramura zootehnică laptele de vacă și de oaie, porcii puși la îngrășat, păsările, iepurii pentru carne, stupii, vor îngrășa venitul pe acest an, sporindu-l cu peste 200.000 lei.

Am relatat această ultimă întîmplare cunoscută pe brațul Borcei, fiindcă ea denotă fanție, spirit de inițiativă și neobosită căutare.

V. TOSO

FRATE SOARE

Frate soare
Pe ogoare
Spic cu spic
Un lan voinic
Hora mare
A întins
Pînă-n zare
Necuprins.
Hai la joc
Cîmpul de foc,
Să se știe
Să se spună
Că ni-l viața
O cunună.
Și de stele
Și de flori
Și de zile
Sărbători.
Zi de zi
Gătată-i treaba
Zile-muncă
Sînt podoba.
Și-n inel
Popii din stele
Pua la mîna
Mindrei mele.
Vin nuntași
Să vestească
Tot belșugul
C-o să crească
Să-ntărim
Gospodăria,
Că din sută
Crește mică.

Auzit în comuna Lupac, regiunea Banat, de ION FOTOPIN.

RECOLTA VIITOARE SE PREGĂTEȘTE ÎNCĂ DE PE ACUM

La capătul unei tarlale de peste 200 hectare, înnegrită de arătura proaspătă, mecanizatorii din brigada lui Dumitru Fătu de la S. M. T. Slobozia, au făcut popasul de prinz. Cormanele plugurilor suspendate scilipsec în bătaia soarelui. Întrecerea socialistă ce se desfășoară între mecanizatorii acestei brigăzi, face ca numărul hectarelor arate să crească de la o zi la alta. Datorită folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor, această brigadă ară zilnic câte 10-13 hectare peste plan. Mecanizatorii Dumitru Eftimie și Ghiță Nicolae, se află pe primele locuri în întrecere.

Dar iată că mecanizatorii au terminat masa și au făcut cerc în jurul inginerului agronom Constantin Duculă de la G.A.C. „Maxim Gorki” din comuna Gheorghe Lazăr, care pregătise din timp o convorbire pe tema „Recolta viitoare se pregătește încă de pe acum”.

— Așa cum ne este bine cunoscut — a început a vorbi inginerul Constantin Duculă — după recoltatul păioaselor și chiar paralel cu această lucrare, trebuie să începă pregătirea lucrărilor pentru recolta viitoare. Arătura adâncă de vară, pe care brigada de tractoare o execută acum, face parte dintr-un complex de măsuri agrotehnice care au un rol hotărâtor în sporirea recoltei viitoare. Prin arăturile adânci de vară se creează plantelor condiții optime de dezvoltare, se distrug dăunătorii, se face aerisirea mai puternică a solului și se mărește capacitatea solului de a înmagazina apa provenită din ploii și din zăpezi. De asemenea, se ușurează mult lucrările de însămînțări de toamnă.

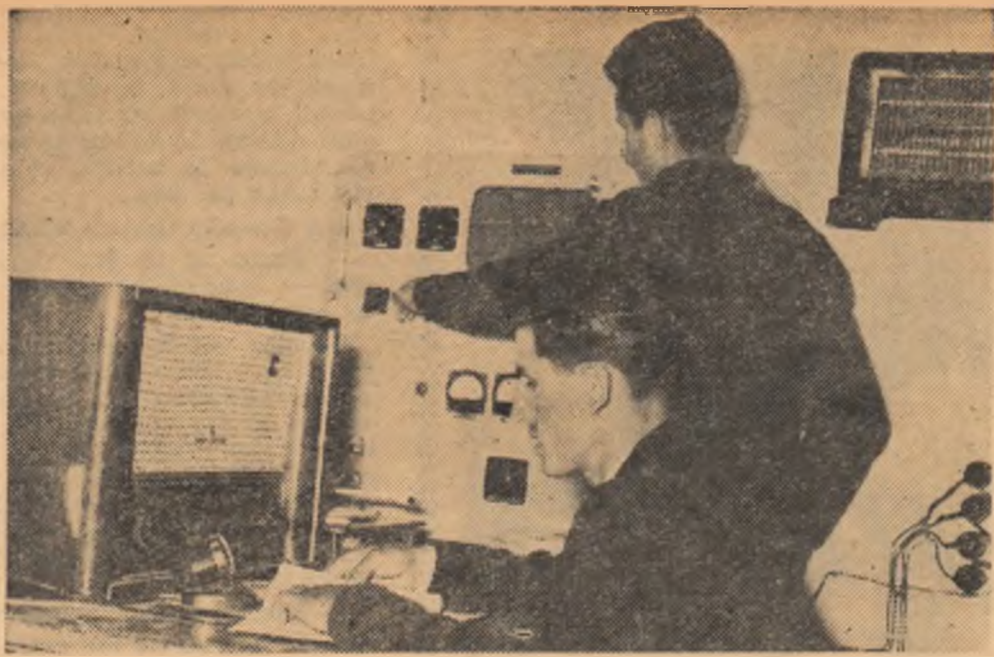
În scopul obținerii de recolte bogate în anul viitor, conducerea G.A.C. „Maxim Gorki” din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, a luat toate măsurile pentru ca arăturile adânci de vară să se facă paralel cu recoltatul păioaselor. Întrecându-se în muncă, cele două brigăzi de tractoare au arat până acum peste 900 hectare, efectuând lucrări de bună calitate.

Exemplul anilor trecuți ne dovedește că arătura adâncă de vară, făcută imediat după recoltat sau concomitent cu această lucrare, aduce un spor însemnat de recoltă. Anul trecut brigada tovarășului Alexandru Mușat, pe o parcelă de 30 hectare, aratâ adânc, imediat după recoltarea păioaselor, a obținut o producție de aproape 2.500 kg. porumb boabe la hectar mai mare decât cea obținută pe parcela alăturată, arată abia în toamnă. Deosebit de important este ca la efectuarea arăturilor adânci de vară să se țină seamă de calitățile solului. Gospodăria noastră, având sol cernoziom, executăm arături de 28—30 cm.

Pregătirea fondului de semințe face parte integrantă din complexul de măsuri care asigură recolta anului viitor, — și-a continuat discuția inginerul Constantin Duculă. — Conducerea gospodăriei noastre colective a și luat măsurile convenite. Griul din lanurile pentru sămînță a fost recoltat în perioada de coacere deplină, depozitându-se apoi în straturi subțiri în magazinele gospodăriei. S-au luat măsuri ca sămînța să fie lăpătată din două în două zile și s-a trecut de îndată la condiționarea ei.

După terminarea acestei interesante convorbiri, mecanizatorii și-au reluat lucrul. Insulele de sarcinile ce le revin din Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la recenta plenară a C. C. al P. M. R., tractoriștii care lucrează pe ogoarele unite ale colectivităților din comuna Gheorghe Lazăr sînt hotărîți să pregătească în condiții cît mai bune recolta anului viitor.

ION IORDĂNESCU
corespondent,
secretarul sfatului popular
din comuna
Gheorghe Lazăr, raionul
Slobozia

Vasile Mihalcea, secretarul organizației U.T.M. a g.a.c. din comuna Dragoș Vodă, raionul Călărași, vorbind în cadrul orei locale despre contribuția tinerilor colectivști la buna desfășurare a muncilor agricole.

Stațeta

ÎN MIINI BUNE

Mergînd pe poteca ce se desprinde din șosea ducînd la aria de treieris, am zărit parcă un norișor de praf ce încerca să mă ajungă din urmă. Apoi din el s-a profilat un biciclist, cam între două vîrste, care a descălecat lingă mine.

— Tot la gospodăria „13 Decembrie” vi-i calea? Eu sînt din vecini, de la Malu. Merg să văd cum sînt grajdurile lor cele noi...

Treierisul griului era pe sfîrșite, al mazerei fusese terminat în ajun. Era prima recoltă colectivă în Slobozia-Giurgiu. De asta fuseseră în ultimele zile atît de emoționați oamenii din toate cele 12 brigăzi de cîmp. E totodată prima recoltă dirijată de Elena Anghel, proaspăta absolventă a Institutului agronomic din Craiova.

— E o recoltă pentru care colectivității s-au bătut mai bine de zece zile cu... Dunărea, imi șoptește noua mea cunoștință din Malu. Asta a fost pe la sfîrșitul lui mai. Au înălțat un dig pe 2.200 m., consolidat mereu, cu gărzi permanente ziua și noaptea...

Dar terminatul treierisului nu e unica preocupare a colectivităților dunărene. De pe cele 200 de hectare însămînțate cu cultură dublă, porumbul pentru siloz și începuse să iasă la lumină. Iată de ce reprezentanții din cele 12 brigăzi de cîmp au pornit o întrecere pentru săparea celor 12 gropi siloz. Adică mai bine spus, ale celor 11 care au mai rămas pentru că brigada a VI-a face deja ultimul finisaj al taluzului

și se și pregătește pentru „recepție”. Pe cîmp, brigada a 10-a a S.M.T. Băneasa a efectuat deja peste 150 hectare arături adînci la 30 cm.

În primul moment n-am înțeles exact sensul zimbetului de minerie care a încolțit pe fața inginerului și a lui Marin Biolan, președintele colectivei, cînd prietenul meu din Malu, după ce a vizitat grajdurile, a început să discute despre amănuntele de construcții. Construcțiile erau într-adevăr frumoase, spațioase și realizate cu chelțuială puțină. Două grajduri de cîte 100 de capete erau gata de mult, iar celorlalte două nu le mai lipseau decît unele amănunte. Dar nu despre asta era vorba. M-a dumirit tot Marin Biolan.

— Uite că am început să preluăm și noi „stațeta” experienței înaintate.

— ?...

— Așa ne-au urat acu' un an, colectivității din Făcăeni, cînd am fost în vizită la ei, înainte de ne-am unit întovărășirile în gospodăria noastră de azi. Am simțit întotdeauna ajutorul gospodăriilor „mai bătrîne”. Ca buni vecini, cei din Bălănoaia, ne-au împărțit de mai multe ori din experiența lor; și despre acordul individual tot cu ei ne-am sfătuit.

Despre planurile pentru viitorul apropiat și despre cele ce vor urma în ceilalți ani află de la cei de la construcții. „În toamnă terminăm maternitatea de scroafe pentru 50 de capete, pătul și o magazie pen-

tru 20 de vagoane (am comandat deja încă 30 de scroafe și 30 de vaci cu lapte, am cumpărat 300 de oi și asta cere adăposturi, hrană corespunzătoare...). Atelierul de fierărie e gata. Aici va fi noul sediu al gospodăriei, iar căsuța asta, unde e acum statul major al constructorilor o dărimăm”.

— Ba o facem gheretă pentru paznic.

— Mai bine o păstrăm pentru muzeu!

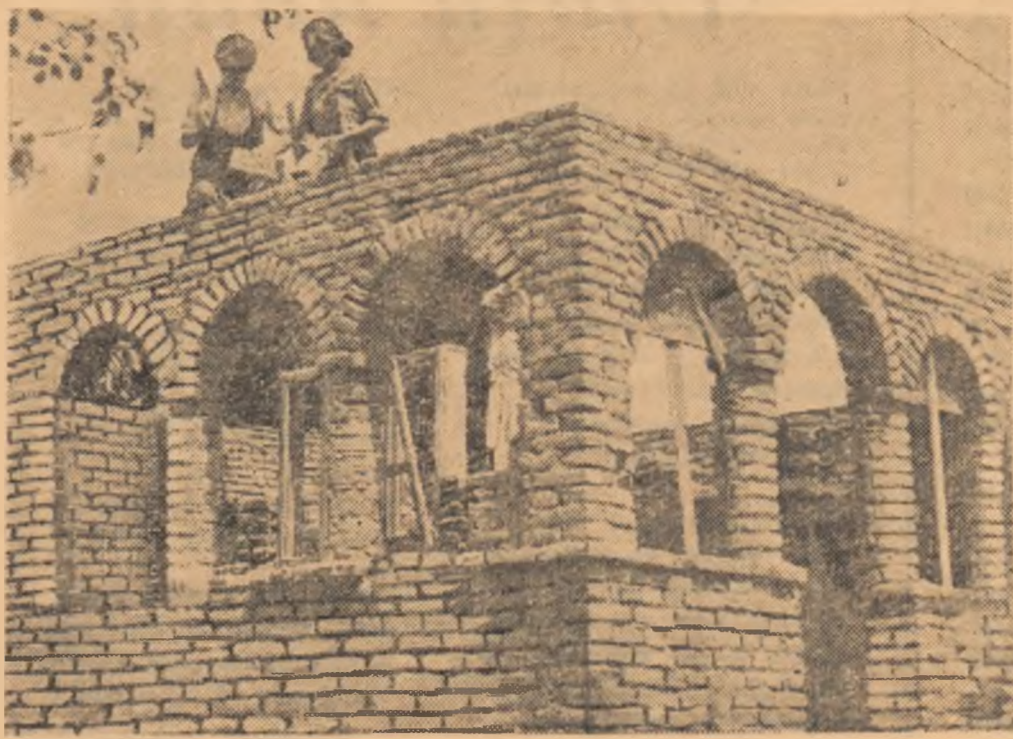
Elena Anghel, care citeva minute a căutat ceva cu asiduitate în niște sertare, întinde pe masă o hirtie mare cartonată, plină cu pătrate, dreptunghiuri și linii.

— E planul de perspectivă al construcțiilor pentru următorii zece ani. Uite, în linie dreaptă de la actualele grajduri vor veni celelalte. Chiar la anu' vom construi patru. Aici opt cotețe, puiernițele. În curtea de produse, lingă pătule va fi bascula. Cîd de curînd vom face și ghețaria.

— Și aici, — intervine Gheorghe Eugen, — va fi garajul (doar nu degeaba știe el să conducă mașina).

Nu poști să nu crezi toate acestea citînd încrederea din ochii celor care vorbesc. Stațeta e în miini bune. Despre asta stă mărturie și întărirea sistematică a sectorului zootehnic și extinderea grădinei de legume irigată. La anu', Dunărea cu care s-au luptat, și pe care au strînit-o, le va da apă și pentru irigare în cultura mare.

VLADIMIR PANĂ

Aci va locui în curînd familia colectivistului Marin Roșu. La sutele de case noi din Făcăeni se va adăuga încă una.

Cu ajutorul mecanizatorilor

Gheorghe Văcărescu, președintele colectivei, mă întrebă cu oarecare mîndrie în glas:

— Cit credeți că o să dea porumbul nostru la hectar?

Pentru a cumpăni bine răspunsul, am mai cuprins încă o dată cu privirea tarlăua de porumb irigat. Mă pregăteam tocmai să răspund, cînd președintele începu din nou să vorbească:

— De pe terenurile astea, înainte de a lua ființă colectiva, se obțineau 8-10 saci de boabe la hectar. Cînd ne-am unit pămînturile și am tras brazdă cu tractorul, am ridicat producția la peste 20 de saci la un hectar. În toamna trecută, însă, cînd strîngeam recolta, a venit pe aici Ion Bocșa, inginerul de la S.M.T. S-a învîrtit, s-a sucit, a cîntărit cîțiva știuleți în mină, apoi mi-a spus: „Puteți face treabă mai bună. Pămîntul ăsta încă nu-i valorificat cum trebuie. Ialomița poate să-l facă să producă de două ori mai mult. Irigați terenul. Noi avem pompe suficiente să vă dăm”.

Ideea nu a fost rea. Și, după cum vedeți, am pus-o în practică. Am irigat cele 30 de hectare de luncă pe care le aveți în față. De, un sfat bun te ajută să-ți aduci bunăstarea în casă.

Tilcul povestirii, și mai ales al ultimelor cuvinte ale președintelui, l-am înțeles mai tîrziu, după ce am vizitat întreaga gospodărie din Moldoveni și am stat de vorbă cu mai mulți colectivști. Colectiva din Moldoveni nu s-a născut pripcoisită. La înființare, oamenii au adus ce au putut: pămîntul arabil, cîteva pecechi de cai și cîteva căruțe. Au venit însă cu dragostea de muncă și încrederea în viitor, semănate de partid în inimi.

Pe măsură ce s-a scurs vremea, colectivității au prins să învețe să se gospodărească mai bine, să lucreze pămîntul într-un chip nou, să aplice metode agrotehnice înaintate. Ajutor au primit de la mecanizatori și de la cadrele de specialitate ale S.M.T.-Urziceni. Brigadierii au făcut școală în stațiune. În consfăturile comune cit și în cadrul sfaturilor S.M.T., colectivității au fost îndrumați să folosească mai chibzuit îngrășămintele chimice și naturale, să-și organizeze mai bine planul de cultură, să înlocuiască munca manuală la unele lucrări, cu mijloace mecanizate.

Consiliul de conducere al gospodăriei colective s-a preocupat de înființarea de noi ramuri de producție și de permanenta lor dezvoltare. Așa s-a trecut la închegarea unui puternic sector zootehnic care cuprinde, pe lingă vaci cu lapte, o turmă de oi și o crescătorie de porci, la amenajarea unei grădini legumicole irigate. Cu sfatul și cu fapta i-au ajutat și mecanizatorii din Urziceni. Acum, cu toate că 80 la sută din muncile agricole se execută mecanizat, colectivității din Moldoveni au de lucru continuu, iar venitul crește de la un an la altul. Numai în anul acesta cîștigul la zi-muncă va fi mai mare decît cel din anul trecut cu 20 la sută.

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra mersului îndeplinirii Directivelor celui de al III-lea Congres al partidului, privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii, a fost primit cu un viu interes atît de colectivității din Moldoveni cît și de mecanizatorii Stațiunii de mașini și tractoare-Urziceni. Raportul constituie și pentru unii și pentru alții călăuză și imbold în îmbunătățirea continuă a activității. Mergînd pe drumul indicat de partid, colectivității din Moldoveni vor investi în acest an, pentru dezvoltarea ramurilor de producție, aproape o jumătate de milion. Vor construi noi grajduri, vor amenaja o puierniță, vor mări crescătoria de porci. Rețeaua de irigații va crește și ea pe alte 20 de hectare, iar volumul de lucrări mecanizate va spori pînă la 90 la sută. De altfel, atît la G.A.C. Moldoveni, cît și în celelalte 15 colective din raza de activitate a S.M.T.-Urziceni, concomitent cu recoltatul s-a organizat și ararea terenurilor. Acum pe loturile bine lucrate se aplică îngrășămintele chimice și naturale, se creează condiții pentru ca în anul viitor să se obțină o recoltă mai bogată care să umple de belșug casele colectivităților, să le facă viața tot mai frumoasă.

A. MUNȚ

COLECTIVE

la Malu, în afară de gadieri și șefi de echipe n-ai participat cu regulă este 30 de colectivști. În ul lecțiile au fost frec- peste 2.000 de tovarăși. angiru, Sfîntu Gheorghe, ctice repartizate pe bri- rijn la evidența muncii, ună cu colectivității broe planului de producție respective etc.

ITURI ALE ACTIVITĂȚILOR CULTURALE ÎȚI CĂ TREBUIE SĂ ÎȚI PE VIITOR DE O MAI ENȚIE DIN PARTEA OR DE CONDUCERE VELOR?

rtea lor și implicit din ră, pentru că trebuie să că o serie de deficiențe erate și de lipsa unui unei îndrumări susținute ecției raionale de învăț- tură. Așa a fost posibil xebire de căminele din ănești, Malu, Băneasa, inde se desfășoară o ac- ică și cu un bogat con- ai existe la Stoenesti, unații Copăceni cămine e formală, de suprafață.

ea de care am amintit, ne-a atras atenția că din cele 26 de brigăzi agitație, care au partici- rațională a celui de al rrs al echipelor artistice au programe axate pe esențiale ale consolidării r colective. (De altfel, une rezultate le-au obți- a Frasimu și Putinei, cu ate din problemele vitale respective). La Stoenesti t plin de generalități, iar ni copiat direct din „In- Cultural”, fără să se și măcar... denumirea co- asemenea, sînt unele că- ale unde prezența forma- ce se face simțită doar ri. Pentru perioada ac- ie pus accentul pe proe- și eficiente, inspirate rarea muncilor agricole

tor, ne propunem printre losim o gamă mai largă dinea formelor muncii ducative de masă. Vom cursurile „Cine știe ciș- me agrotehnice, care t de mare succes la Go- nei, Căcaleți. Vom orga- alte manifestări prin care arizeze realizările și me- buințate de gospodăriile serie de întîlniri cu bri- lită” ale gospodăriilor co- titlul „Tribuna expe- ntate”. Pentru varietatea a manifestărilor, colecti- ferențiar și primit în- ru organizarea cu pre- nalclor vorbite sau a ex- soțite de diafilme.

V. DUMBRAVĂ

LICĂ IOSIF

„Audiție la radio”

(De la Expoziția de fotografii artistice „Înflorește țara mea”)

Nu mai știu care dintre boieri era omul acela călare. Poate că era bătrînul Hanuț sau Bunea. Nu mai țin minte. De atunci, de cîte ori eram cu plugul și fierul se poticnea în pămînt, nu știu de ce îmi aduceam mereu aminte de boierul care răcnea și-l bătea pe tata...

Ion Ciurariu respiră adînc și tăcu.

— Păcat că plugul ăsta n-are grai, — spuse într-un tîrziu. — Multe ar putea povesti...

De cîte ori dădeau cu ochii de plug, soții Ciurariu își aminteau de cîte o întîmplare, de cîte un episod din viața lor amărită. Era așa de strîns legat trecutul lor de această unealtă. Plugul de lemn le aducea aminte de moșierii, primarii și domnii din trecut, de umilințele și chinurile care se finuseră lanț în viața lor.

— Măi omule, îți aduci tu aminte, — îl întreba pe Ion într-o zi soția sa. — Îți aduci tu aminte cum se lucra la Miltiade Hanuț, la Buzdugan și la Bunea? Cum își băteau joc de oameni? Numai că nu-i spînzurau, încolo îi batjocoreau după bunul lor plac. Parcă-l văd și azi pe Francisc Gondoș înhămat ca o vită la rariță... Așa îi puneau boierul pe oameni să-i rărițeze stecia...

Ochii bătrînei se făcuseră mici, privirea ascuțită, parcă vroia să străpungă ceva.

— Apoi povestea cu rărișatul ste-

eu patruzeci de ani. Cu el s-o necăjit și tata și bunicul meu, dar de sărăcie tot n-am scăpat. Acum am rupt-o cu trecutul și în prag de viață nouă, o dată cu trecutul acela blestemat să ardă și acest plug care-mi amintește de el, — glăsui moș Ciurariu apăsînd pe fiecare cuvînt.

★

Ion Ciurariu nu mai merge în urma brazdei trasă de plugul cu roțile și grindeiul de lemn. Pe ogoarele sărace și zgîrcite de altădată, unite azi într-un ogor mare, dătător de belșug, trag brazde adînci tractoarele.

★

Povestea cu plugul am auzit-o la sediul tinerei gospodării, într-una din zilele din ajunul secerișului.

— Apoi fapta cu plugul ăla de lemn nu merita o vorbă așa lungă — imi spuse în încheiere moș Ciurariu, un om cu părul alb, trecut de 60 de ani. — Pentru viața cea nouă nu-i de ajuns să arzi un plug de lemn. Mai trebuie să pui mîna la lucru, eu așa zic și așa cred. Apoi, dacă am lucrat bine, noi cei din gospodărie, să ne-o spună Toader Tochilă. E în măsură să o facă. Tăcu și-și plimba privirile în jur. Toader Tochilă, vicepreședintele gospodăriei, nu aștepta un alt îndemn. El înfățișă primii pași ai gospodăriei prin cifre și construcții. Am auzit de turma de oi cumpărată de gospodărie, de terminarea grajdului pentru 50 de vite, de magazii și saivane ce se construiesc. Frumoase rezultate, dobîndite de o gospodărie ce împlinise doar șapte luni!

Ion Ciurariu asculta și el. Din cînd în cînd dădea însă semne de nerăbdare. Se mișca, se învîrtea de scriștia scaunul sub el. Deodată îi auzii glasul:

— Apoi, ziceți ceva și despre cultură, că doar și pe cîmp s-a lucrat.

Cînd brigadierul Ion Cășeru vorbi de griul care arăta cît se poate de frumos, de cele trei praștile făcute la porumb și floarea soarelui, Ion Ciurariu interveni din nou:

— Dar despre stecia nu zici nimic? Spune cum arată stecia.

Nici nu apucase bine brigadierul să spună că pentru cîmpul cu stecia au fost evidențiați și la raion, că moș Ciurariu îl întrerupsese din nou:

— Dar stecia n-a fost lucrată de-a valma, ci pe parcele, nu-i așa? Bătea undeva moș Ciurariu, dar o lua pe departe. Brigadierul zîmbi cu tăc și spuse:

— Da, da, și soții Ciurariu au primit o parcelă pe măsura puterilor lor. E mică parcela, dar au o cultură frumoasă și cu grijă lucrată. Să tot privești.

— Ia scoate stecia aceea, arat-o și tovarășului, interveni de data aceasta Magda Ciurariu.

Brigadierul se supuse. Scoase din dulap o stecia mare, frumoasă și mi-o arătă.

— Sîntem abia la începutul lui iulie și qvem deja stecle de peste un kilogram. Asta-i de pe parcela soților Ciurariu.

— Așa, să vadă și tovarășul cum am lucrat noi, spuseră aproape deodată soții Ciurariu, plimbîndu-și privirea de la stecia la cei din jurul lor.

Discutarăm pînă seara tîrziu. Lumina pîlpîitoare a lămpii juca pe fețele soților Ciurariu. Așa mi-am închipuit că se luminaseră fețele lor și cînd și-au ars plugul de lemn...

— Sîntem mulțumiți, am scăpat de griji, — spuse Ion Ciurariu, la despărțire.

— Sîntem fericiți, întări Magda Ciurariu.

R. IARAI

De cînd s-a întors de la Răcăciuni, Ion Ciurariu e mai tăcut și îngîndurat. Parcă s-a schimbat omul. Stă ore în șir ca o statuie pe lavită, în casă și nu scoate un cuvînt. Stă nemișcat și privește pe fereastră, de parcă ar urmări un punct îndepărtat. Cînd i se urăște în casă iese pe prispă. Se oprește în fața unui pom bătrîn și se uită la el îndelung.

Femeia, o bătrînică vioaie și vorbăreacă, îl privește mirată și curioasă, cu multă răbdare, să afle ce se petrece în sufletul lui. Îi ia cu bineșorul, citeodată se mai și răsteste la el, încearcă în tot felul. A obosit de atîta vorbă, multe lucruri însă n-a aflat. Parcă ar fi vorbit în vînt. Așa i s-a părut.

Într-o zi, cînd moșul era tare îngîndurat pe cîtele i se brăzdau mai adînc pe frunte, Magda Ciurariu a dat de taina lui.

— Măi, omule, — l-a luat ea cu vorbă mai dulce — fost-am împreună la Răcăciuni, dar nici o vorbă nu mi-ai spus. Nu știu, plăcutu-ți-a acolo? Ți-ai dat seama de ce-ai văzut?

S-a așezat lingă el și-l privea dușos, cu ochii ei albaștri și senini, așteptînd răspunsul.

— E frumos ce am văzut, nimic de zis — răspunse Ciurariu. — E frumos și mult belșug în gospodărie și în casa oamenilor...

Tăcu și se uită la femeie, căuțînd să ghicească dacă e mulțumită de răspuns. După un timp, în care casa fu cuprinsă de o liniște ciudată, moș Ciurariu se ridică și rosti întrebarea care-l frămînta:

— Dar bătrîni ca noi sînt oare primiți în gospodărie?

— Păi, cum nu? — auzi răspunsul răspicat al femeii. Dar de fapt și pe ea, deși dăduse acest răspuns, o cuprinsese un simțămînt de neliniște. Întrebarea răsuna încă mult timp ca un ecou în sufletul ei.

Cînd a aflat că la ei în satul Gheorghe Doja sînt veniți tovarăși de la Bacău și Răcăciuni, Magda Ciurariu a ieșit în poartă și ore în șir i-a pîndit. Cînd i-a zărit, le-a și zis, necăjită: „Pe la noi nici nu treceți, oameni buni”. Îi invită în casă. Oamenii nici nu-i trecuseră bine pragul, cînd ea și începu:

— Dar bătrîni ca noi, sînt oare primiți în gospodărie?

Și soții Ciurariu aflară de la oaspeții că bătrîni sînt primiți în gospodărie și pot primi ajutor de bătrînețe... În casa Ciurariilor se risipea o mare grijă.

În șopronul de lingă grădina, Ion Ciurariu păstra plugul vechi de

lemn cu care își araseră ogorul sărac și zgîrcit trei generații din neamul lor. Plugul se transmitea din tată în fiu, ca o ștafetă a trupei și mizeriei fără margini. În ochii lui, plugul de lemn întruchipa trecutul dureros și umilitor. De cîte ori îl privea, îl copleșeau amintiri dureroase, de parcă toate ar fi fost însemnate pe grindeiul lui, ca pe un răboj.

De cînd au aflat că și bătrîni sînt primiți în gospodărie, moș Ciurariu și femeia lui puteau fi zăriți deseori lingă plugul lor de lemn. L-au scos atunci din șopron, i-au găsit alt loc, pe prispă casei, ca să-l aibă cît mai la vedere.

— Tu, femeie, — zise într-o dimineață moș Ciurariu aplecîndu-se pe cormana plugului, — mulți ani am folosit eu unealta ăsta. Îmi amintesc de el de cînd eram încă de-o șchioapă. Să fi avut pe-atunci vreo 5—6 ani. Veneam într-o zi cu căruța pe drumul de la Cleja, și plugul era în căruță. Tata mîna calul, iar eu stăteam aici pe plug. Deodată căruța s-a oprit. Am zărit pe un cal un om voinic care înjura și-l lovea pe tata cu cravașa. M-am speriat și am început să plîng... Despre întîmplarea ăsta tata nu mi-a vorbit niciodată nimic. Dar în ochii lui vedeam că se rușina, că văzusem cum a fost lovit.

clei mi-o aduc și eu aminte — zise Ion Ciurariu. L-am văzut înhămat pe Augustin Cernat și pe Ilie Danciu. Trăgeau rarița și aveau pe ei un ham cu pieptar. Le venea pe aici — arăta moș Ciurariu, trecîndu-și mîna peste piept.

Își amintea bătrîni și anii grei, plini de griji și datorii, cînd perceptorul le ridicase pînă și plugul ăsta nenorocit, de nu mai aveau cu ce să lucreze pămîntul. Își amintea cum se îndatorau la boieri ca să poată plăti datoriile.

— Hei, dacă plugul ăsta ar avea grai, multe ar putea povesti! — repeta într-una moș Ion Ciurariu.

Într-o zi, pe la sfîrșitul lui decembrie, casa lui Ion Ciurariu primea oaspeți. Era o zi mare în viața lui. Atunci, în acea zi de decembrie, și-au pus, el și femeia, semnătura pe o cerere... Pe cererea de primire în gospodăria colectivă „Gheorghe Doja” din satul cu același nume de lingă Bacău. Stăteau la masă oamenii și discutau. Discutau cum o să fie și cum o să înceapă viața cea nouă de colectivist, cînd deodată, Ion Ciurariu ieși pe prispă și începu să desfacă plugul de lemn. Îl desfăcu bucăți, pe urmă îi dădu foc. Oaspeții se uitau mirați la soții Ciurariu și la flăcările care mistuiau plugul lor de lemn.

— Cu plugul ăsta m-am necăjit

Viață nouă

Viața cum să n-o iubești, șoim descătușat cînd ești și spre cer în zbor te-avînți? Viața cum să nu o cinți?

Bucuria s-ar putea cîntecului să nu-i dea glas înalt de biruință, cînd fierbîntea ta dorință s-a-implinit și ești în stare, apele-n hidrocentrale, spumegînd clocotitoare să le dăruie țării tale?

Poate oare glasul, mut să-ți rămînă, de-ai putut din a minelor genune să scoți fluvii de cărbune, care-n marile cuptoare fierul din a stîncii noapte îl prefac în orbitoare riuri albe ca de lapte?

Cum să nu fii fericit, spune, cînd ai izbutit ca din mîna-ți creatoare tu să iști fremătătoare uriașele uzine ce îți întregesc puterea și-ți slujesc atît de bine neînduplecată vrerea?

Mai grăbită, cum n-ar fi inima, de poți trăi minunatul coas în care pe untele ogoare, rodul inzecit de tine țese aurii covoare tremurate-n unde line, pînă în albastra zare?

Viața cum să n-o iubești, șoim descătușat cînd ești și spre cer în zbor te-avînți? Viața cum să nu o cinți?

OVIDIU RIUREANU

Tratatul în problema germană sînt necesare și posibile

Faptul că la 16 ani după terminarea celui de-al doilea război mondial nu s-a încheiat încă un tratat de pace cu Germania și că în Berlinul occidental, care se află pe teritoriul R.D. Germane, s-a creat o situație anormală, implică, fără îndoială, o primădie serioasă pentru pacea lumii. Acest lucru a fost arătat în repetate rânduri de guvernul sovietic care, tocmai în vederea înlăturării primejdiei pe care o generează această stare de lucruri, a luat noi inițiative în vederea rezolvării rezonabile a problemei germane. Propunerile sovietice făcute în acest sens arată că lea sigură și realistă spre atingerea acestui scop.

Numeroase ztate din S.U.A., Anglia, Franța, India și din alte țări ale lumii, recunosc în coloanele lor caracterul pașnic al inițiativelor sovietice dictate de grija pentru întărirea păcii în întreaga lume. Ele exprimă ideea că puterile occidentale, în loc să sufle în foalele „războiului rece“, ar face mai bine, în propriul lor interes, dacă ar accepta tratative pentru rezolvarea problemei germane și a Berlinului occidental. „Pacea și stabilitatea nu vor putea fi asigurate în Europa atî timp cît problema germană va rămîne nerezolvată“ scrie, de pildă, ziarul indian „Tribune“, care cere ca această problemă „să fie rezolvată cu mijloace pașnice, prin tratative“. De asemenea, ziarul englez „Yorkshire Post“ scrie că „Occidentul trebuie să ducă tratative cu înțelepciune și insistență“.

În contrast însă cu glasurile rezonabile, care cheamă la tratative în problema germană, cercurile guvernante din Occident și în primul rînd cele din S.U.A., Franța, Anglia și R.F.G. continuă să se mențină pe vechile poziții nerealiste, fapt care nu poate duce decît la agravarea situației internaționale. Această atitudine nerezonabilă este exprimată și în notele de răspuns la Memorandumul sovietic în problema germană, date recent de guvernele de la Washington, Londra și Paris, pre-

cum și în discursul lui J. Kennedy, președintele S.U.A., rostit la 25 iulie curent. În nota de răspuns a guvernului S.U.A. de pildă, se încearcă să se arunce asupra Uniunii

COMENTARIUL SĂPTĂMÎNII

Sovietice vina pentru faptul că nu s-a încheiat încă un tratat de pace cu Germania și se afirmă că „lipsa tratatului de pace cu Germania nu ar fi un pericol pentru cauza păcii“. De asemenea, guvernul american stăruie ca problema încheierii tratatului de pace să fie subordonată problemei unificării Germaniei și ca puterile occidentale să nu fie stingherite în „drepturile“ pe care le au în Berlinul occidental. Aceleași idei sînt exprimate și în notele de răspuns ale guvernelor Franței și Angliei.

Ce e drept, în discursul său președintele S.U.A. a recunoscut că Uniunea Sovietică „este îndreptățită să manifeste neliniște pentru securitatea sa în Europa centrală și răsăriteană după o serie de invazii pustitoare cauzate de

militariștii germani, dar el n-a propus nici o soluție acceptabilă în problema germană și aceea a Berlinului occidental. Practic, cele spuse de Kennedy în discursul său sînt orientate în direcția menținerii situației anormale din Germania. Ele demonstrează o dată în plus că ațilarea „crizei Berlinului occidental“ și zarva războinică în jurul problemei germane sînt necesare Statelor Unite pentru justificarea cursei înarmărilor.

Desigur, problema germană nu e de loc simplă. Cu toată complexitatea ei, poate fi rezolvată în mod rezonabil, dacă puterile occidentale vor accepta propunerile sovietice de a se duce tratative. La masa tratativelor, propunerile sovietice ca și cele pe care le-ar face eventual puterile occidentale, ar putea fi discutate, și în felul acesta s-ar ajunge, fără îndoială, la o soluție rezonabilă.

Popoarele lumii dornice de pace, nu vor să suporte urgiile unui război nuclear din cauza Berlinului. Ele cer ca problema germană să fie rezolvată încă în cursul acestui an pentru ca în felul acesta să se pună bazele unei păci trainice în Europa și în lumea întreagă.

S. LAZĂR

BUGETUL CULTURAL: — Of!.. Asta înghite tot!! (Desen de N. CLAUDIU)

NOTE POLITICE

Cine plătește?..

Induioșaji pînă la lacrimi de soarta „vitregă“ a confrăților lor hitleriști, guvernanzii de la Bonn au luat recent rușinoasa hotărîre de a prezenta parlamentului un proiect de lege pentru despăgubirea profitorilor regimului hitlerist, care în primii ani de după încheierea războiului au fost siliți să restituie o parte din averea adunată de ei prin jaf. Pentru achitarea acestor despăgubiri se prevede alocarea unui fond de 10 miliarde de mărci.

Judecînd după faptele de pînă acum ale guvernanzilor de la Bonn, această hotărîre nu este ceva de neașteptat.

Dimpotrivă, ea apare ca o consecință firească a politicii de reinviere a militarismului german.

Mai trebuie făcută încă o precizare. Hotărîrea de despăgubire a hitleriștilor rămași în viață e luată de oficialitățile de la Bonn. Cei care vor plăti însă aceste despăgubiri sînt contribuabilii vest-germani, cărora le vor fi smulse noi sume de bani sub forma de noi impozite.

Necazul lui mister Weisner

Nu demult, agenția americană de știri United Press International a anunțat că Jerome Weisner, fostul consilier științific al președintelui Eisenhower s-a plîns în fața unui grup de studenți că „realizările sovietice în domeniul cosmic au făcut ca în străinătate știința sovietică să fie considerată superioară celei americane“.

Înțelegem nemulțumirea lui mister Weisner. Nici nu ne putem aștepta la altceva de la un fost consilier științific al unui fost președinte al S.U.A.

Ceea ce îi supără însă pe cei de teapa lui mister Weisner din S.U.A. umplu în schimb de bucurie inimile oamenilor cinstiți de pe toate meridianele, care văd în realizările științei sovietice cea mai bună dovadă a superiorității socialismului asupra capitalismului și o garanție în plus a consolidării păcii în lume.

L. SIMION

Regimul de opresiune și teroare din Uniunea Sud-Africană nu poate înfrînge voința poporului african de a lupta pentru o viață liberă și independentă. În fotografie: represii ale autorităților împotriva manifestanților care cer libertăți democratice.

DIN SATELE IRANIENE

Mulți dintre călătorii care au umblat prin Iran descriu tablouri înspăimîntătoare ale durerii și mizeriei omenești, imaginii pe care nici grozăviile jahanamului (infernal descris de Coran) nu le pot întrece. Așa, de pildă, John Morris, redactor la „New York Herald Tribune“ scrie: „Ce mi-au văzut ochii în Iran îmi ajunge pentru a-mi imagina cum arată iadul. Satul Iranian, căci majoritatea locu-

torilor sînt țărani, este un adevărat coșmar“.

Da. Aceasta este realitatea! Deși Iranul are bogății fabuloase, deținînd, bunăoară, locul trei în Orientul Mijlociu în ceea ce privește extracția petrolului (45.000.000 tone anual și rezerve de 4,4 miliarde tone), poporul de 21 milioane de oameni al acestei țări duce o viață clinească. Foametea face adevărate ravagii în Iran, deși 14 milioane de oameni se ocupă cu agricultura. De ce? Pentru că familia regală și moșierii stăpînesc 85 la sută din pămînturile cultivabile. Pentru că aproape toate satele țării aparțin, cu locuitori cu tot, celor 1.000 de familii de mari latifundiați. Din cele 14 milioane de țărani, 6 milioane nu au de loc pămînt. 85 la sută din copii mor înainte de a împlini vîrsta de 15 ani. În regiunile sătești există doar un medic la 100.000 locuitori, o școală la 20.000 de copii de vîrstă școlară.

Satul iranian trăiește într-adevăr o viață de coșmar!

Să poposim, de pildă, la Maradome. El este asemenea altor sute și mii de sate iraniene. Cîteva mii de locuitori zădărnici, infomețați, cocioabe nevolnice, din lut bătut. Satul e lipsit de apă potabilă. Numai în fața primăriei și a altor cîteva case există cite un puț.

În jur există irigații pe mo-

știle unul general de jandarmi, om de casă al curții regale. Generalul se numește Amurat Amimi și stăpînește 60.000 hectare de pămînt și 12.000 de suflete împărțite prin satele dimprejur. Cei din Maradome rodesc pe moștile generalului. Unii dintre ei mai au cîte o sfoară de pămînt propriu, dar n-au unelte și animale de muncă. Își cultivă pămîntul cu plugul de lemn, ei înșiși injugîndu-se la plug. La Maradome nu există școală sau dispensar.

Să pătrundem într-una din „casele“ din Maradome. Să nu căutăm una anume. În afară de cele ce aparțin „frunții“ satului — slugile moșierului și autorităților — celelalte sînt toate niște coșmelii de plîns. Iată-o pe cea unde trăiesc cele nouă suflete ale familiei lui Mehid, un om de aproape 50 de ani. Sînt cu toții, vîrstnici și tineri, sălbățiți de

mizerie, de lipsurile de care n-au scăpat nici o zi de cînd au văzut lumina zilei. Gazetarii Louis Durand, și Janette Trondino de la „Liberation“ (ziar francez) care au trecut prin Maradome, l-au cunoscut pe Mehid și au intrat în casa lui. Ei descriu în felul următor cele văzute: „Este strigător la cer faptul că mai există așa ceva pe lume. Cei nouă membri ai familiei lui Mehid nu văzuseră măcar o dată în viață conserve sau lapte praf. Carne nu mîncaseră nici o dată mai știu de cînd. Trăiau din ierburi, căci ogoarele lor fuseseră arse de secetă și pe moșia generalului n-aveau de lucru deoarece acesta redusese culturile“.

Așa arată satul iranian în plin secol douăzeci.

P. TATARU

PE SCURT

● Recent, N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. și președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a dăruit prințului Norodom Sianuk, șeful statului și guvernului Cambodgiei, un elicopter de tip „Mi-4“.

● Grupul țărilor afro-asiatice de la Organizația Națiunilor Unite cere convocarea de urgență a unei sesiuni extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. pentru a discuta proble-

ma agresiunii Franței împotriva Tunisiei.

● Președintele republicii Indonezia, Sukarno, a declarat de curînd că poziția Indoneziei în problema Iranului de vest rămîne neschimbată: Olanda să înapoizeze necondiționat acest teritoriu Indoneziei. „Numai în acest caz sîntem gata să ducem tratative cu Olanda“, a declarat președintele.

Asemenea aspecte dezolante se pot vedea adesea pe străzile satelor și orașelor iraniene

